

ବନ୍ଧୁଘର ଓ ବିବାହ

ସଂକ୍ରାନ୍ତୀୟ

ଜରୁରୀ ଉପଦେଶ

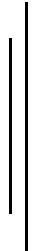
ପ୍ରକାଶକ

ନଜାରତ ଇସଲାହ୍ ଲେବାନ୍ ମରକଜିୟା

ବନ୍ଧୁଘର ଓ ବିଦାସ

ସଂକ୍ରାନ୍ତୀୟ

ଜରୁରୀ ଉପଦେଶ

ପ୍ରକାଶକ : ନିଜାରତ ଇସଲାହ ଲରଣାଦ୍ ମରକଜିୟା

Name of the Book	Bandhu Ghara O Bibaha Sankrantiya Jaruri Upadesha (Odia) (Rista Nata Wa Shadi Biyah Ke muta-alliq Zaruri Hidayat)
Compiled	Office Rishta Nata Bharat
Present Edition	2018
Quantity	1000
Printed at	Fazl e Umar Printing Press, Qadian
Published by	Nazarat Islah-O-Irshad, Markaziyya Qadian

ପ୍ରାକ କଥନ

ଅଲ୍ଲାହତାଳାଙ୍କର ଆମ ଉପରେ ଅଶେଷ କୃପା ଯେ ସେ ଆମକୁ ହଜରତ ମସିହ
ମଉଦ^{ଆଁ} କୁ ଚିହ୍ନିବା ଓ ତାଙ୍କ ମାନ୍ୟତା ସୀକାର କରିବାକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ସେ
ଆମକୁ ନାନା ପ୍ରକାର ଅପସଂଖ୍ୟତି, ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ଓ କୁପ୍ରଥାରୁ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି,
ଯେଉଁ ମୁତ୍ୟକୁଣ୍ଡରେ ଆଜି ସଂସାର ଧସି ହୋଇଚାଲିଛି ।

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{ଆଁ} ଅନ୍ତେ ତାଙ୍କ ଖଲିପାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଜମାଅତକୁ
ହାସଲ ହେଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କ ପଞ୍ଚମ ଖଲିପା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହଜରତ ମିର୍ଜା ମସରୁର
ଅହମଦ^{ଆଁ} ଙ୍କ ଶିକ୍ଷା, ସଂସାର ଓ ପ୍ରତିକଷଣ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତିକଷଣ ପାଦେ ପାଦେ ଜମାଅତ
ଲାଭବାନ ହେଉଛି ।

ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷାର ଦିଗ୍ବିଜ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ଓ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିବା
ଓ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏକ ପୂଣ୍ୟ ତଥା ପବିତ୍ର ପିତ୍ତ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ନିମନ୍ତେ ବିବାହ କରିବାକୁ
ଅନିବାଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ବୈବାହିକ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ପୂରୁଷ ପାଇଁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ
ସେ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସୂଚାରୁ ରୂପେ ନିର୍ବାହ କରନ୍ତୁ । ସାଧାରଣତଃ ବିବାହ ବନ୍ଦନ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ସମ୍ମେଦନଶୀଳ ବିଷୟ । ଏଥରେ ଶରିୟତର ନିୟମକୁ ଅଣଦେଖା କଲେ ଅଂଶ୍ୟ ସମସ୍ୟା
ଉପୁଜ୍ଞିଥାଏ । ଯଦ୍ୱାରା ବୈବାହିକ ଜୀବନରୁ ଶାନ୍ତି ଉଠି ଯାଇଥାଏ । ଏହାର ଅନେକ
ଉଦାହରଣ ଆଜି ଆମ ସମାଜରେ ଦେଖୁବାକୁ ମିଳୁଛି । ଯଦି ସେଥି ନିମନ୍ତେ ସଠିକ୍
ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ହୋଇଯାଏ ତେବେ ସାଂସାରିକ ଜୀବନରେ ପୂଣି ଥରେ ସୁଖଶାନ୍ତି ଫେରି
ଆସିବ ।

ତେଣୁ ଜମାଅତ ଅହମଦିଯା ଉପରେ ଅଲ୍ଲାହତାଳାଙ୍କର ଅଶେଷ କୃପା ଯେ ସେ
ଆମକୁ ସମୟର ଖଲିପାଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଲାଭ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।
ଆମେ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଅନୁସରଣ କରି ସମାଜରେ ଏକ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବେଶ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
କରିପାରିବା ।

ଏହି ପଡ଼ିକା ବନ୍ଧୁଘର ଓ ବିବାହ ନିମନ୍ତେ ଜରୁରୀ ଉପଦେଶାବଳୀ ମଧ୍ୟରେ ହଜରତ
ମସିହ ମଉଦ^{ଆଁ} ଓ ହଜ୍ରୁ ଅନ୍ୟତଃ^{ଆଁ} ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପଦେଶ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି, ଯଦ୍ୱାରା
ସେହିସବୁ ନୀତିଶିକ୍ଷା ଉପରେ ପାଳନ କରି ଆମେ ନିଜ ବୈବାହିକ ଜୀବନକୁ ସୁବାସିତ ଓ
ସୌନ୍ଦର୍ୟମୟ କରିପାରିବା । ଅଲ୍ଲାହତାଳା ଆମକୁ ଏଥପାଇଁ ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ
କରନ୍ତୁ । (ଆମିନ)

ନିଜାରତ ଇସଲାହ ଇରଣ୍ୟ ମରକଜିଯା
(କେହୀୟ ସୁଧାର ଓ ପାଳନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ)

(4)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ବନ୍ଧୁଘର ଓ ବିବାହ ସଂକ୍ରାନ୍ତୀୟ ଜରୁରୀ ଉପଦେଶ

ଆଲ୍ୟାଗାଳା ପବିତ୍ର କୁରାନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

ଅର୍ଥାତ୍ ‘ହେ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଗଣ ! ଧର୍ମପରାୟଣ ହୁଆ ଏବଂ
ସିଧାସଲଖ ଓ ନିଷ୍ଠାପନ କଥା କୁହା ।’ (ଆଲ୍ ଅହଜାବ୍ ୩୧)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ لِغَيْرِهِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ حَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

ଅର୍ଥାତ୍ ‘ହେ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଗଣ ! ଧର୍ମପରାୟଣ ହୁଆ ଏବଂ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖୁ ଯେ, ସେ ଆଗାମୀ ସମୟ ପାଇଁ କ’ଣ
କର୍ମ କରୁଅଛି । ଧର୍ମପରାୟଣ ହୁଆ, ନିଷ୍ଠାତ ରୂପେ ଭୁମେ ଯାହା କର୍ମ
କରୁଛ ସେଥିପ୍ରତି ଅଲ୍ୟାଗାଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖୁଛନ୍ତି ।’ (ଆଲ୍ ହଶାର ୧୯)

ଆମ ପ୍ରିୟ ମୁନିବ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ୍^{ସା} କହିଛନ୍ତି:

‘ପଡ଼ୁର ଚନ୍ଦନ କରିବା ସମୟରେ ସାଧାରଣତଃ ଚାରୋଟି
ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ପ୍ରତି ଧାନ ରଖିବା ଉଚିତ । କିଛି ଲୋକ ଧନସମ୍ପତ୍ତି

ହାସଳ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିବାହ କରିଥାନ୍ତି । କେତେକ କନ୍ୟାର ଉଚ୍ଚ ବଂଶ ଓ ଆଉଜାତ୍ୟ ଦେଖୁ ବିବାହ କରିଥାନ୍ତି । ଅନ୍ୟ କେତେକ ଝିଅଟିର ସୌନ୍ଦର୍ୟକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇ ନିଜ ଚମନକୁ ମୂଳ ଆଧାର କରିଥାନ୍ତି । ପୁଣି କେତେକ ଲୋକ କନ୍ୟାର ଧର୍ମପରାୟଣତା ଓ ଚରିତ୍ର ଦେଖି ବିବାହର ନିଷ୍ଠା ନେଇଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ହେ ମୁସଲମାନଗଣ ! ତୁମେ ଧର୍ମପରାୟଣ ଓ ଚରିତ୍ରବାନ ଜୀବନ ସଙ୍ଗୀନିର ଚମନ କରି ନିଜ ଜୀବନକୁ ଚରିଥାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କର । ନଚେତ୍ ସର୍ବଦା ତୁମର ହାତ ମାଟିରେ ମଳିନ ହୋଇ ରହିବ ।’

(ବୁଝାରି କିତାବୁନ୍‌ନିକାହ)

ଏହି ଯୁଗରେ ଅଲ୍ଲୟତାଳା ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{ଆସ} ଙ୍କ ଆଗମନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଇସଲାମର ସୁଧାର ଓ ଶରୀଯତର ପୁନଃପ୍ରତିଷ୍ଠା ଥିଲା । ହଜୁର^{ଆସ} ବନ୍ଦୂଘର ଓ ବିବାହ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ ସମ୍ପର୍କରେ ଯେଉଁ ଉପଦେଶମାନ ଦେଇଛନ୍ତି ତଥା ସାପ୍ରତିକ ଖଲିପାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମାନ ଆମର ହସ୍ତଗତ ହୋଇଚାଲିଛି, ତାହା ହେଉଛି ଆମମାନଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଯଥୋଚିତ ନିତୀଶିକ୍ଷା । ତେଣୁ ଯଦି ଆମେ ଆମର ଅହମଦି ସମାଜକୁ ସ୍ଵର୍ଗପୂରରେ ପରିଣତ କରିବାର ଜାହା ପୋଷଣ କରୁଛେ, ତେବେ ଆମର ଏହା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେବ ଯେ, ଆମେ ଏହି ସମସ୍ତ ଅମୂଲ୍ୟ ଉପଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ ।

ଜମାଅତରେ ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ବନ୍ଦୂଘର କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

ଜମାଅତ ଅହମଦିଯାର ସଦସ୍ୟଗଣ ସର୍ବଦା ଏହି ଚେଷ୍ଟା ଜାରି ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ, ଯେତେବୂର ସମ୍ବନ୍ଧର ଯୁବକ ଓ ଯୁବତୀମାନଙ୍କ ବିବାହ ବନ୍ଦନ ଅହମଦି ଘରେ କରାଯାଉ । ଏଥୁସମ୍ବନ୍ଧରେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{ଆସ} ୧୮୯୮ ମସିହାରେ ଏକ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶିତ କରି ସେଥୁରେ ନିଜ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଛଲରେ କହିଲେ

‘ଅହମଦି ଯୁବତୀର ବିବାହ ଅଣଅହମଦିଙ୍କ ସହିତ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।’

ସୁତରାଂ ଜଣେ ଅନୁଚର ନିଜ କନ୍ୟାର ବିବାହ ନିଜ ବନ୍ଧୁ ଯେ କି ଜଣେ ଅଣଅହମଦି ଥିଲେ, ତାଙ୍କ ସହିତ କରିବାକୁ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦଙ୍କ ଠାରୁ ଅନୁମତି ମାଗିଲେ । ଏଥରେ ହଜୁର ^{ଆସ} ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷୁଣ୍ଣ ହୋଇ କହିଲେ ‘ଏପରି କରିବା ସମ୍ପର୍କ ରୂପେ ଆମ ନାହିଁ ନିଯମର ବିପରୀତ ଯେ ଆପଣ ନିଜ କନ୍ୟାକୁ ଏକ ଏପରି ଯୁବକ ହାତରେ ଟେକି ଦେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ଯେକି ଏହି ଜମାଅତର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ଏହା କରିବା ପାପ ।’

ହଜୁର ^{ଆସ} ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି ‘ଏହା ହିଁ ଆପଣଙ୍କ ପରୀକ୍ଷାର ସମୟ । ସଂସାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଧର୍ମକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେବା ଉଚିତ । ଅନୁଚରମାନେ ଧର୍ମ ପାଇଁ ନିଜ ପିତା ଓ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରି ଦେଇଥିଲେ । କ’ଣ ଧର୍ମର ସମ୍ବାନ୍ଧ ବଜାୟ ରଖିବା ସକାଶେ ତୁମେ ନିଜର ଜଣେ ଭଉଣୀକୁ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିପାରିବ ନାହିଁ.. । ତେଣୁ ମୋର ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟକ ଆଦେଶ ଯେ, ଯେଉଁ ଯୁବକ ଅଣଅହମଦି ହୋଇଥିବ ତାହାକୁ ନିଜ କନ୍ୟା ସମର୍ପ ଦେବା ପାପର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।’

(ହେଜରତ ମସିହ ମଉଦ ^{ଆସ} ଙର ଫନ୍ଦଳେ ରହମାନଙ୍କୁ ପତ୍ର ୧୭.୪.୧୯୦୭)

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ^{ଆସ} କହିଛନ୍ତି ‘ଏକଥା ସୁନ୍ଦର ଯେ ଯେଉଁମାନେ ବିରୋଧ ମୌଳିକିମାନଙ୍କ ପ୍ରଭାବରେ ଜର୍ଖୀ ପରାୟଣତା, କୃପଣତା ଓ ଶାତୁତାର ଶାର୍କରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେଣି, ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ ଜମାଅତ ସହିତ ସଂଶ୍ଲିଷ୍ଟ କରିବା ଦୂର୍ବସହ ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଏହି ଜମାଅତର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇ ନାହାନ୍ତି, ଏହା କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ରତ୍ନମାନ ଏହି ଜମାଅତ ସେମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ଲୋଡୁ ନାହିଁ । ଧନ, ଜ୍ଞାନ, ଶ୍ରେଷ୍ଠତା, ମୟ୍ୟାଦା, ପବିତ୍ରତା, ଜିଶ୍ଵର ଭୟ ଇତ୍ୟାଦିରେ ସେମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ପ୍ରାଧନ୍ୟ ରଖୁଥିବା ଏକାଧୁକ ଲୋକ ଏହି ଜମାଅତରେ ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁସଲିମ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରୁ ବହୁ ଲୋକ ଆସି ଏହି ଜମାଅତରେ

ସାମିଲ ହେଉଛନ୍ତି । ଏପରି ସ୍ଥଳେ ଏହାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଯେ, ଆମ ଜମାଅତର ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ନୂତନ ବନ୍ଧୁତ୍ଵର ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତୁ, ଯେଉଁମାନେ କି ଆମକୁ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ଓ ଆମ ନାମ ଦଜ୍ଞାଲ ରଖୁଛନ୍ତି ଅଥବା ନିଜେ ତ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଅଥବା ନିଜେ ସେହି ବିରୋଧ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରଶଂସାକାରୀ ଓ ତାଙ୍କ ଅନୁସରଣକାରୀ । ମନେରଖନ୍ତୁ, ଯେଉଁମାନେ ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗତି ଛାଡ଼ି ପାରିନଥାନ୍ତି ସେ ଆମ ଜମାଅତରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହୁନ୍ତି । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ରତା ଓ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ଭାଇ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଭାଇକୁ ପରିଚ୍ୟାଗ କରିନଥାଏ ଏବଂ ଜଣେ ପିତା ନିଜ ପୁତ୍ରଠାରୁ ଅଳଗା ହୋଇ ନଥାଏ ,ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ ।

(ମେଲମୁଆ ଇଣ୍ଟିହାରାତ, ଭାଗ ୩, ପୃଷ୍ଠା ୪୦)

ଜମାଅତ ଅହମଦିଯାର ପଞ୍ଚମ ଖଳିପା^{୩୭} କହିଛନ୍ତି :

‘ଜମାଅତ ଅହମଦିଯାରେ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ଯେ, ଜଣେ ଅହମଦି ଝିଅ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ବିବାହ କରୁଛି କିମ୍ବା ଯେଉଁଠାରେ କରିବାର ଅଭିଳାଷ ରଖିଛି, ସେହି ଯୁବକ ଜଣକ ଅହମଦି ହୋଇଥିବା ଆବଶ୍ୟକ । କାରଣ ଏ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏକ ସୁସ୍ଥ ପରମରା ଯୁକ୍ତ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ତଥା ସତକର୍ମ କରିବା ଓ ପୁଣ୍ୟବନ୍ତ ସନ୍ତାନ ଲାଭ କରିବା । ଯଦି ଅହମଦି ଯୁବକମାନେ ଅହମଦି ଯୁବତୀମାନଙ୍କୁ ବାଦ ଦେଇ ଅଣଅହମଦି ଯୁବତୀଙ୍କୁ ବିବାହ କରନ୍ତି, ତେବେ ପରିବେଶରେ ଓ ବଂଶ ପରମରାରେ ବିଭ୍ରାଟ ସୃଷ୍ଟି ହେବାର ଭାବ ଉପରେ ହୋଇଥାଏ । ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ଧାର୍ମିକ ଏକତା ଦେଖିବା ଜରୁଗା, ଯେପରି ସାଂସାରିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖା ଯାଇଥାଏ । ଆମ ଯୁବକ ଓ

ଯୁବତୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେକଙ୍କର ଅଣଅହମଦିଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁ ବାନ୍ଧିବା ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ରହିଥାଏ । ଏଥୁପ୍ରତି ଧାନ ଦେବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ବିଶେଷ କରି ଏଠାକାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵାଧନ ପରିବେଶରେ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆମ କର୍ମକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଚିନ୍ତା ବହୁତ ବଢ଼ିଯାଇଛି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏପରି ଘଟଣା ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ବୃଦ୍ଧି ହେବାରେ ଲାଗିଛି ଯେପରି କି ସ୍ଵିଜ୍ଞାରେ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦୟରେ ଅହମଦିମାନଙ୍କର ଅଣଅହମଦିଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରାଯାଉଛି ।

(ଖୁତବା ଜ୍ଞାନ, ୨୪ ଡିସେମ୍ବର, ୨୦୦୪)

ବିବାହ କରିବା ଏକ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଶ୍ଚିନ୍ନ । ଅଲ୍ଲୁଝତାଳା ମଧ୍ୟ ଏଥୁପ୍ରତି ଆମର ଧାନ ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^ସ ମଧ୍ୟ ଏହାର ଶୁଭ୍ୟ ପ୍ରତି ଆମର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି । ଏପରି କି ଅଲ୍ଲୁଝତାଳା ତ ବିଧବାମାନଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରକାରର ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ପୁନଃବିବାହ କରନ୍ତୁ ଓ ତାହାର ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ଏଥୁରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସାଜନ୍ତ୍ର ନାହିଁ । ହଜ୍ରୁର^ସ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଅନୁଚରମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଥିଲେ, ବିବାହ କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରୁଥିଲେ ଓ ସ୍ଵର୍ଗ ସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟ ଯୋଡ଼ୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ସତ୍କର୍ମ ଅନେକାଂଶରେ କେତେକ ଅହମଦି ପରିବାରଙ୍କ ପାଇଁ ପରାକ୍ଷାରେ ପଢ଼ିବା ଭଳି ହୋଇଥାଏ । ଏଥୁରେ ଜମାଅତର ଶୃଙ୍ଖଳା ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥୁବା କର୍ମକର୍ତ୍ତାଙ୍କର କୌଣସି ଦୋଷ ନଥାଏ । କିନ୍ତୁ କେତେକ ଲୋକ ଜମାଅତର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଆରୋପ ଲଗାଇଥାନ୍ତି । ଏହା ସେତେବେଳେ ଘଟିଥାଏ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ସ୍ଵିଜ୍ଞାରେ କୌଣସି ଅଣଅହମଦି ଯୁବତୀ କିମ୍ବା ମହିଳା ସହିତ ବିବାହ କରିଥାନ୍ତି । ତାର ଏହି ଭୟ ଥାଏ ଯେ ଜମାଅତର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆମକୁ ଭୁଲ ବୁଝିବ ଓ ମୋତେ ଏପରି କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବ ନାହିଁ କିମ୍ବା କେତେକ ସ୍ଥଳେ ଅଣଅହମଦି କନ୍ୟାପକ୍ଷ ସର୍ବ ରଖି ଦେଇଥାନ୍ତି କି ନିକାହ କୌଣସି ଅଣଅହମଦି ମୌଳବି କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତି ପରାଇବେ । ତେବେ ଏପରି ଲୋକ

ଜଣେ ଅଣଅହମଦିଙ୍କ ୩ରୁ ନିଜର ନିକାହ ପଢାଇ ନେଇଥାନ୍ତି । ଏହିପରି ଭାବରେ ସେମାନେ ଏକ ଗୁରୁତର ଭୁଲର ଶିକାର ହୋଇ ବସିଥାନ୍ତି, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦି^{ଆସ} ଙ୍କ ବୟତରୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେଇଥାଏ । କାରଣ ଏହି ନିକାହ ପଢାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହଜରତ ମସିହ ମଉଦି^{ଆସ} ଙ୍କର ଜଣେ ଅମାନ୍ୟକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ସାଧାରଣତଃ ଏପରି ଅହମଦି ଯୁବକ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗ ଏପରି ବିବାହରେ ତାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି ଏହି ଘୋଷଣା କରିଥାନ୍ତି ଯେ, ସେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦି^{ଆସ} ଙ୍କ ବୟତରୁ ଓହରି ଯାଇ ଜଣେ ବାହାର ମୌଳବି ଦ୍ୱାରା ନିକାହ ପାଠ କରାଇ ନଉଜୁବିଲ୍ଲୁ^{ଆସ} ହଜୁର କୁମିଥ୍ୟାବାଦୀ ରୂପେ ଦର୍ଶାଇଥାନ୍ତି ।

‘ସୁତରା^୦ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହମଦିଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ନିଜର ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ଵାତି ପାଳନ ପ୍ରତି ସଜାଗ ରହିବା ଅର୍ଥାତ ସଂସାର ପ୍ରାସ୍ତୁତ ଉପରେ ଧର୍ମକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବା ପ୍ରତି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ଉଚିତ । ଯେଉଁ ୩ରେ ଏଥପ୍ରତି ସତେତନ ରହିବ ଯେ ମୋର କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ମୋ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ୁଛି, ସେପରି ସ୍ଥଳେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ସାଂସାରିକ ଅଭିଳାଷ ଓ କର୍ମ ଉପରେ ଜଣେ ନିଷାପର ଅହମଦିକୁ ଆଗରୁ ବନ୍ଦ ବାନ୍ଧିଦେବା ଉଚିତ । ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହମଦି ଏହାକୁ ଚିହ୍ନି ତଦନୁଯାୟୀ କର୍ମ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେ ଅଲ୍ଲୁ^{ଆସ}ଙ୍କ କୃପା ଦୃଷ୍ଟି ଲାଭ କରିବ । ଏହି ଯୁଗର ଇତ୍ତାହିମଙ୍କ ସହ ନିଷାପର ସମର୍କ ସ୍ଥାପନକାରୀ ହେବ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ଅନୁଗାମୀ ଓ ଆଞ୍ଚାକାରୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ । ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ରୂପେ ମୁଁ ଏହା କହିଦେବାକୁ ଚାହେଁ ଯେହେତୁ ଏହି ଦୋଷ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ କରିବାର ମାମଲା ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିଥାଏ, ତେବେ ମୋତେ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ ନିୟମାନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ କାହାରିକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଥାଏ, ସେତେବେଳେ ସବୁଠାରୁ ବେଶି କଷ୍ଟ ମୋତେ ହିଁ ପହଞ୍ଚିଥାଏ ।’

(ଖୁତବା କୁମା ଠକୁଳାଇ ୨୦୦୮)

ଏହି କାରଣରୁ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{ଥୀ} ଓ ତାଙ୍କ ଖଲିପାମାନେ ସର୍ବଦା ବିବାହ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ ମାମଲାରେ ଧର୍ମକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେବା ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା ଠିକ୍ ଯେ ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ଖଲିପାଙ୍କ ଠାରୁ ଅନୁମତି ନେଇ ଅଣଅହମଦି ଯୁବତୀ ସହିତ ବିବାହ କରାଯାଇଥାଏ ଓ ଅହମଦି ନିକାହ ପାଠକାରୀଙ୍କ ନିକାହ ପଢାଇବା ଦ୍ୱାରା ତାହା ସ୍ଵାକୃତ ହୋଇଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏପରି ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ ଦ୍ୱାରା ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉତ୍ତମ କହିଛେବ ନାହିଁ । ଅଧୁକନ୍ତୁ ଅଣଅହମଦି ଓ ଅଣମୁସଲମାନ ଯୁବକ ସହିତ ନିକାହ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{ଥୀ} ଆମକୁ ଦୃତତାର ସହିତ ବାରଣ କରିଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଯଦି କେହି ଅହମଦି ଯୁବତୀ ଅବା ପିତାମାତା ଏପରି କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ହଜ୍ରୁରଙ୍କ ଅସନ୍ତୋଷରେ ଭାଗୀଦାରୀ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ନୂତନ ବୟାଚକାରୀ ଯୁବକ ଯୁବତୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

ଯଦି କେହି ଯୁବକ ବୟାଚ କରି ଜମାଅତର ଅନ୍ତର୍ଭୂକ୍ତ ହୁଏ, ତେବେ ତାହାର ପରୀକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଅତି କମ୍ବରେ ଏକ ବର୍ଷ ସମୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ।

ହଜ୍ରୁ ଅନ୍ତର୍ଭୂକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି :

‘ଯଦି କୌଣସି ଯୁବତୀ ବୟାଚ କରି ଜମାଅତର ଅନ୍ତର୍ଭୂକ୍ତ ହୁଏ ଓ ତାହାର କୌଣସି ଅହମଦି ଯୁବକ ସହ ବିବାହ କରିବାର ମାମଲା ଚାଲେ, ତେବେ ତାହା ପାଇଁ କୌଣସି ସମୟ ସୀମା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇନାହିଁ । ଏଉଳି ମାମଲା ଉକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ସଦର/ଅମୀର ଜମାଅତ, ସଂପୃକ୍ତ ବିଭାଗର ମୁଖ୍ୟ ଓ ନାଜର ଇସଲାହ ଓ ଇରଶାଦ / ନାଜିମ୍ ଇରଶାଦ ଓ୍କପେ ଜଦିଦଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ସହିତ ଓ ସହମତି କ୍ରମେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟାଳୟକୁ ପଠାଇବାକୁ ହେବ । ଏଉଳି ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ମାମଲାରେ ବିବାହର

ଅନୁମତି ଦେବା ବା ନ ଦେବାର କ୍ଷମତା ଖଲିପାଙ୍କ ହାତରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ରହିଛି । (WTT-୪୭୭୭/୧୮.୯୦୧୭)

ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହଜୁର ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହିତ ରିଶତାନାତା କମିଟି (ବିବାହ ଘଟସ୍ଥୁତି) ସହିତ ଆଲୋଚନା କରି କହିଛନ୍ତି : ‘କୌଣସି ଅହମଦି ଯୁବତୀକୁ ଅଣଅହମଦି ଅବା ଅଣମୁସଲମାନ ସହିତ ବିବାହ କରିବାର ଅନୁମତି ନାହିଁ ।’

ହଜୁର ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି : ‘ଯେଉଁ ଯୁବକମାନେ ଅଣଅହମଦି କନ୍ୟାଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଜମାଅତରୁ ବହିଷ୍କାରର ଦଣ୍ଡ ଏଥୁପାଇଁ ମିଳିଆଏ ଯେ ସେମାନେ ଅଣଅହମଦି ମୌଲବି ଅବା କାଜି ଠାରୁ ନିଜର ନିକାହ ପଢାଇଥାନ୍ତି ।’

‘ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନୁମତି ହାସଲ କରି କୌଣସି ଅଣଅହମଦି ଯୁବତୀ ସହିତ ବିବାହ କରେ ଓ ତାହାର ନିକାହ ଜଣେ ଅହମଦି ପଢାନ୍ତି, ସେପରି ବିଶେଷ ପରିସ୍ଥିତି ଯୋଗୁଁ ତାହାକୁ ଆବଶ୍ୟ ସ୍ଥାକୃତି ଦିଆଯାଇ ପାରେ ।’

(ଅଲ ଫନ୍ଦିଲ୍ ଉନଟରମାସମାଲ୍ ୨୮ ସେପଟେମ୍ବର ୨୦୧୭)

କାଉନସିଲିଂ କରିବା

ହଜୁର ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି ଯେ ସମ୍ପର୍କ ଯୋଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ଯୁବକ, ଯୁବତୀ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରିବା ଜରୁରୀ । ସେ ରିଶତାନାତା କମିଟି କାନାଡ଼ା ସହିତ ବୈଠକ କଲାବେଳେ ଏହିପରି କହିଥିଲେ :

‘ପିତାମାତାଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଏକାକୀ ଡାକି ତାଙ୍କ ସହିତ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତୁ ।’ ହଜୁର କହିଲେ ‘କେତେକ ମାତା ଶିକ୍ଷିତା ଥିବା ସ୍ଥଳେ କେତେକ ମଧ୍ୟ ଅଶିକ୍ଷିତା

ଆନ୍ତି । ଉଭୟ ଶ୍ରେଣୀର ଚିନ୍ତାଧାରା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ମାନସିକ ଚିନ୍ତାଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ବିହିତ ପରାମର୍ଶ ଦେବା ଉଚିତ ।

‘ପରାମର୍ଶ ଦେବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାନ୍ତୁ କି ବିବାହ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ’ଣ ? ଏଥୁ ସମୟରେ ଧର୍ମଗତ ଶିକ୍ଷା କ’ଣ ରହିଛି ଓ ତୁମେ ଚିନ୍ତାଧାରା କ’ଣ ରହିଛି । ସେମାନଙ୍କୁ (ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ କରନ୍ତୁ) କି ତୁମେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛୁ, ତୁମେ କେଉଁ ବଂଶଧର, ତୁମ ଗୁରୁଜନମାନେ କିଭଳି ବଳିଦାନ ଦେଇଛୁନ୍ତି, ତୁମ ଉପରେ ଅଲ୍ଲୁଖତାଲା କିଭଳି କୃପା ପ୍ରଦାନ କରିଛୁନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂସାରର ମୋହମାୟାର ବନ୍ଧନରେ ବାରି ହୋଇ ତୁମେ ରହି ଯାଆନାହିଁ । ବରଂ ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କ କୃପା ଅନ୍ଦେଶଣ କର ଓ ତାହାଙ୍କ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରତି କୃତଙ୍କ ହୁଅ ଯେ ତୁମେ ଧର୍ମରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ରହିଛ । ନିଜ ବଂଶ ଓ ପରମାରାର ପୁଣ୍ୟ ଓ ଶିଶ୍ଵର ଭଯକୁ ବଜାୟ ରଖିବା ସହିତ ନିଜ ଉକ୍ତ ଆଭିଜାତ୍ୟକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରଖ ।’ ହଜୁର ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହଣ କହିଲେ : ‘ଅସଲ କଥା ହେଉଛି ସତ୍କର୍ମ କରିବା, ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିବା ଓ ମନରେ ଶିଶ୍ଵରଭୟ ରଖିବା ଉଚିତ ।’

ବିବାହ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ ସମୟରେ ହଜୁର ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହଣ କରି ମୂଲ୍ୟବାନ ଉପଦେଶ ପତ୍ରିକା ରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି ଓ ତାହାର ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ ମଧ୍ୟ ହୋଇଛି । ଏହି ପତ୍ରିକାର ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ ‘ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ପରାମର୍ଶଗତ ନୋଟିସ’ ନାମରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ନଜାରତ୍ ଇସଲାହ୍ ଇରଶାଦରୁ ଉକ୍ତ ପତ୍ରିକା ହାସଲ କରାଯାଇପାରେ ।

ଜରୁରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

ନିକାହ ଫର୍ମ ପୂରଣ କରିବା ସମୟରେ ନିମ୍ନ ସର୍ବାଳକୀ ଅନୁଯାୟୀ

ପାଳନ କରିବା ନିତ୍ୟାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ।

- * କନ୍ୟାର ଡୁଲି (ଅଭିଭାବକ) ତାହାର ଜନ୍ମକଳା ପିତା ହୋଇଥାଏ । ଡୁଲିର ହସ୍ତାକ୍ଷର ନିକାହ ପର୍ମରେ ହେବା ଜରୁରା ।
- * ଯଦି କନ୍ୟା ପିତାର ଦେହାନ୍ତ ଘଟିଯାଇଥାଏ, ତେବେ କ୍ରମାନ୍ୟରେ ଦଦା (ଜେଜେବାପା), ରକ୍ତର ଭାଇ, ଦୃତୀୟ ମାତାଙ୍କ ଠାରୁ ଜନ୍ମିତ ଭାଇ, କକା ଆଦି ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ (ପିତାଙ୍କ ତରଫରୁ) ବିବାହ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ମୁବତୀର ଡୁଲି (କନ୍ୟାର ଅଭିଭାବକ) ହୋଇପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ପିତାଙ୍କ ତରଫରୁ କେହି ଶରୀୟ ଡୁଲି ଉପସ୍ଥିତ ନଥାନ୍ତି କିମ୍ବା କନ୍ୟା ନିଜ ପିତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିକୁ ନିଜ ଡୁଲି ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ରାଜି ନହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଏପରି ମାମଲାର ନିଷ୍ଠାରେ ଧର୍ମକେନ୍ଦ୍ର କାଦିଯାନ (ମରକଜ)କୁ ଆସିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ହଜୁର ଅନ୍ତରଙ୍କ ଅନୁମତିକୁମେ ତାହାର ଡୁଲି ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯିବ । ଡୁଲି ହେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରର ସମସ୍ୟା ଉପୁଞ୍ଜି ଆଉମା କାହିଁକି, ତାହାର ସମାଧାନ ଖଲିପାଙ୍କ ଅନୁମତି କୁମେ ହେବ । ଏଥୁନିମନ୍ତ୍ରେ କନ୍ୟା ତରଫରୁ ନଜାରତ୍ ଲସଲାହୁ ଲରଣୀଦ୍ ମରକଜିଯାରେ ଆବେଦନ ପଡ଼ୁ ସଦର/ଅମାର ଜମାଆତଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆସିବା ଉଚିତ୍ । ବିନା ଅନୁମତିରେ ମରକଜ କାହାରିକୁ ନିଜ ତରଫରୁ ଡୁଲି ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ସମସ୍ତ ଅମିର/ସଦର/ମୁବଳିଗୁଡ଼ ମୋଅଳିମ୍ ସାହେବଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ନିର୍ବନ୍ଧ ସମୟରେ ଏହା ତଦନ୍ତ କରିନେବେ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି କନ୍ୟାର ଡୁଲି ହେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, କ'ଣ ଧାର୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ସେ ଏହାର ଯୋଗ୍ୟ କି ?
- * ଯଦି ନିକାହରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ଡୁଲିର ସାମର୍ଥ୍ୟ ନଥାଏ, ତେବେ ସେ ନିଜ ତରଫରୁ କାହାରିକୁ ନିଜର ଓକିଲ ନିଯୁକ୍ତ କରିପାରିବ ।

କିନ୍ତୁ ନିକାହ ଫର୍ମରେ ଡୁଲିର ସ୍ବାକ୍ଷର ସ୍ଥାନରେ କେବଳ ସେହି ଡୁଲିର ହିଁ ସ୍ବାକ୍ଷର ରହିବ ଏବଂ ଓକିଲ ତାଙ୍କର ସ୍ବାକ୍ଷର ରହିବା ସ୍ଥାନକୁ ନିଜେ ପୂରଣ କରିବେ ।

- * ଯଦି କୌଣସି କାରଣରୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ଯାଉଥୁବା ବର ନିଜ ନିକାହରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନପାରେ ତେବେ ସେ ମଧ୍ୟ କାହାରିକୁ ନିଜର ଓକିଲ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିପାରିବେ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଓକିଲକୁ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ସ୍ବାକ୍ଷର କରିବାକୁ ହେବ ।
- * ଭାରତବର୍ଷର ଦେଶୀୟ ନିୟମ ମୁଢାବକ ବିବାହ ନିମନ୍ତେ ଯୁବକକୁ ୨୧ ବର୍ଷ ବୟସ ଓ ଯୁବତୀକୁ ୧୮ ବର୍ଷ ହୋଇଥୁବା ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ ।
- * ହଜରତ ମୁସଲେହ ମଉଦ^{୩୭} ମହେର (ସ୍ଵାଧନ) ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଛନ୍ତି: ‘ମୁଁ ମହେର’ର ରାଶି ବରର ଗ୍ରାମରୁ ଏକ ବର୍ଷର ଆୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛି । ଯଦି କେହି ମୋତେ ମହେର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରାମର୍ଶ ମାଗନ୍ତି, ତେବେ ତାହାକୁ ମୁଁ ଏହି ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥାଏ ଯେ, ମହେର ନିମନ୍ତେ ନିଜର ଉପାର୍ଜିତ ଅମାସରୁ ଏକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆୟର ପରିମାଣ ରଖନିଆ । (ଆଲ ଫନ୍ଦଳ୍ ଏହିସେମ୍ବର ୧୯୪୦)
- ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ ମହେର ପରିଶୋଧ କରିବା ବରପକ୍ଷ ପରିବାରବର୍ଜିଙ୍କର ପ୍ରଧାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଯାହା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟକାର ରହିଛି ।
- * ବରକନ୍ୟା ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଜମାଅତ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖୁଥାନ୍ତି, ଉକ୍ତ ଜମାଅତର ଅମାର/ ସଦରଙ୍କର ନିକାହ ଫର୍ମ ଉପରେ ସେହି ବର ଜଣେ ଅହମଦି ହୋଇଥୁବାର ପ୍ରମାଣ ନିଜ ମୋହର ସହିତ ସ୍ବାକ୍ଷର କରିବା ଉଚିତ ।
- * ଯୁବକ ଓ ଯୁବତୀ ଉତ୍ସବ ଯଦି ଦେଶ ବାହାରେ ରହୁଥାନ୍ତି, ତେବେ

- * નિકાહ પર્મારે એહી દેશોર જાતોય સદર કિંદા જાતોય અમાર સાહેબકુંર સ્વાકૃતિ પૂર્વક સ્વાક્ષર મોહર સહિત હેબા જરૂર। ઓકાલટે તામિલ ઓ તનપીજ લણ્ણનક અનુમતિ પરે કાદિયાન કિંદા ભારતર યે કૌણસી જમાઅઠરે નિકાહર ઘોષણા કરાયાઇ પારિબ। એથનિમન્તે કાદિયાનરુ પ્રકાશિત પર્મ બયબહાર કરિબા જરૂર। એવં સ્વાકૃતિ પ્રાપ્ત નિકાહ પર્મ, નિકાહ ઘોષણા કરિબાર દૂલ સપ્તાહ પૂર્વરુ પૂરણ કરિબા આબશ્યક। નિકાહર ઘોષણા સમયરે અસલ નિકાહ પર્મ રહિબા જરૂર। નકલ નિકાહ પર્મ ઉપરે નજારતુ જસ્તાનુ ઓ જરણાદ કૌણસી પદશૈપ ગ્રહણ કરિપારિબે નાહીં।
- * યદિ યુબતોર દ્વિતોય બિબાહ હેઠથાએ તેબે પૂર્વ તલાક્ નામા અબા ખૂલા નામા સંલગ્ન રહિબા જરૂર।
- * નિકાહ ઘોષણા હેબાર એક માસ મધ્યરે નિકાહ પર્મ મચકજ્જુ પ્રેરિત હેઠથબા રેજિસ્ટર (તાલિકાભૂક્ત) કરિબા જરૂર। નિકાહ પર્મ તાલિકાભૂક્ત હેબા પરે ગોટિએ પર્મ બરકુ ઓ આઉ ગોટિએ કન્યાર ડુલિકુ પઠાઇ દિઆયાઇથાએ। આઉ એક પર્મ સમૃક્ત કાર્યાલયરે રજાયાઇથાએ।
- * કેઢેક બિબાહિત લોકજુ નિજર કાર્યરત થુબા સરકારા કાર્યાલયરે નિજ બિબાહ કિંદા તલાક/ખૂલા પ્રમાણ પત્ર દાખલ કરિબાકુ પઢિથાએ। એથનિમન્તે રિસ્તાનાતા બિભાગ સહ યોગાયોગ કલે જંગ્રાજીરે બિબાહ પ્રમાણ પત્ર / તલાક નામા હસ્તગત હોઇથાએ।
- * જિલ્લા સ્તરરે અલ્લાઝં કૃપારુ જિલાઇ એક્સ્ક્રોટારા રિસ્તાનાતા રહિથાન્તિ (યદિ કૌણસી કારણરુ એક્સ્ક્રોટારા ઉપસ્થિત નથાન્તિ, તેબે જિલાઇ અમાર કૌણસી ઉદ્ભુબ્યક્તિઙુ એક્સ્ક્રોટારા

ରିଶତାନାତା ରୂପେ ନିମ୍ନୁକ୍ତ କରି ମରକଜ୍ରୁ ତାଙ୍କର ଅନୁମତି ହାସଳ କରିପାରିବେ) ।

- * ଜିଲ୍ଲାଇ ସେକ୍ରେଟାରୀ ରିଶତାନାତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ସେ ନିଜ ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଜମାଅତମାନଙ୍କରେ ଥିବା ବିବାହଯୋଗ୍ୟ ଯୁବକ ଓ ଯୁବତୀଙ୍କର ସମସ୍ତ ବିବରଣୀ ମରକଜ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ଫର୍ମରେ ପୂରଣ କରି ତାକୁ ବିହିତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସକାଶେ ମରକଜ୍କୁ ପଠାଇବା ଓ ସ୍ଥାନୀୟ ଜମାଅତରେ ବିବାହ ସମସ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମରକଜ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇବା ଓ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ୍ରମେ ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଓ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ବନ୍ଦୁଘର ପ୍ରସ୍ତାବ ଓ ନିର୍ବନ୍ଧ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହଜୁର ଅନ୍ତର୍ଗତ
କୁହିଛୁତି:

‘କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଓ ମୁରବିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରଦର ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ ରହିବା ଏକାନ୍ତ ଅପରିହାୟ୍ୟ । ଯଦି ଉତ୍ତେଷ ପକ୍ଷ ଅହମଦି ହୋଇଥାନ୍ତି ଓ ସେଠାକାର ମୁବଳିଗ ବନ୍ଦୁଘର କରାଇ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଯାଞ୍ଚ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଯଦି ସେ ଅହମଦି ହୋଇନଥାନ୍ତି କିମ୍ବା ନୃତ୍ୟ ଅହମଦି ହୋଇଥାନ୍ତି, ତେବେ ସେପରି ସ୍ଥଳେ ସେକ୍ରେଟାରୀ ଇସ୍ତଲାହ ଓ ଇରଶାଦ ଓ ଅମୀର ଜମାଅତଙ୍କ ସ୍ଵାକୃତି ପରେ ବିବାହ ଓ ନିକାହ ସମ୍ବନ୍ଧ କରାଯିବ । (WTT-୪୩/୦୪.୧୧.୨୦୧୮)

ନିକାହ ଫର୍ମକୁ ସତର୍କତା ସହିତ ପୂରଣ କରନ୍ତୁ

- * ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ରହିଥିବା ସେହି ପୃଷ୍ଠା ଯାହାକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିକାହ ଫର୍ମ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ହୋଇଥାଏ, ନିକାହ ଫର୍ମ ପୂରଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଭଲ ଭାବରେ ପାଠ କରିନେବା ଉଚିତ୍ ଓ ସେଥିରେ ଲିଖିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୁତାବକ ଫର୍ମ ପୂରଣ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

- * ବର ଓ କନ୍ୟା ନିକାହ ଫର୍ମରେ ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ସମୟରେ ସମସ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ (ନାମ/ପିତାଙ୍କ ନାମ/ଜନ୍ମ ତାରିଖ/ବୟସ ଆଦି) ଜନ୍ମ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ପୂରଣ କରିବା ଉଚିତ । ବିଶେଷ ରୂପେ ନାମ ନିର୍ଭୂଲ ଭାବରେ ଲେଖିବା ଉଚିତ । ସମସ୍ତ ପ୍ରଦତ୍ତ ବିଷୟ ଆଧାର କାର୍ଡ୍ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ମୁତାବକ ହେବା ଉଚିତ ।
- * ଜନ୍ମ ତାରିଖ ଲେଖିବା ସମୟରେ ସରକାରୀ ନଥ୍‌ପତ୍ରକୁ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବା ଉଚିତ । ଯେଉଁ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ଆଧାରରେ ଆପଣ ନିଜର ସମସ୍ତ ସରକାରୀ କାଗଜପତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା କରିବାର ଅଛି ତଦନୁଯାୟୀ ନିକାହ ଫର୍ମରେ ଜନ୍ମ ତାରିଖ ଲେଖିବା ଉଚିତ ।
- * ଲେଖା ସୁନ୍ଦର ଓ ପରିଷାର ହେବା ଉଚିତ ଓ ଲେଖିବା ନିମନ୍ତେ କଳା ସ୍ୟାହିର ବ୍ୟବହାର କରିବା ଓ କୌଣସି କଟାକଟି ନକରିବା ଉଚିତ । ନା Correction Pen ନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜିନିଷ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ, ଯାହା ଫଳରେ ଫର୍ମ ସନ୍ଦେହ ଘେରକୁ ଆସିଯିବ । ଯଦି କୌଣସି କାରଣରୁ ଏପରି କିଛି ଭୁଲ ହୋଇଯାଏ, ତେବେ ନିକାହ ପୂର୍ବରୁ ପୁନର୍ବାର ମୃତନ ଫର୍ମ ପୂରଣ କରିନେବା ଉଚିତ ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ବିବାହ ସମୟରେ ସାମାଜିକ ରୀତିନୀତି ଓ କୁପ୍ରଥାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା

ଆଜିକାଳି ଅଣମୁସଲମାନ ଓ ଅଣଅହମଦିଙ୍କ ବିବାହ ସମୟରେ ଆୟୋଜିତ ଉଷ୍ଣବରେ ବହୁପ୍ରକାର ସାମାଜିକ ରୀତିନୀତି, ନାନାଦି ଅନ୍ତବିଶ୍ୱାସ ଓ ଅପସଂସ୍କୃତି ଇତ୍ୟାଦି ପାଳନ କରାଯାଉଅଛି ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ ସମାଜ ତାହାର ଜାଲରେ ସମ୍ମୂର୍ଖ ରୂପେ କବଳିତ ହୋଇଯାଇଛି ।

ଅଧ୍ୟକାଂଶ ଅଣଅହମଦି ଏହି ରୀତିନୀତିର ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି, ଯାହାକି ସମ୍ମୁଖ୍ୟ ରୂପେ ଲେଖାମ ନୀତିନିୟମର ବିପରୀତ । ଆମେ ଅହମଦିମାନଙ୍କୁ ସେସବୁରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆମ ଉପରେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ^{ଥୁର} ଓ ଖଲିପାଙ୍କର ମହାନ କୃପା ରହିଛି ଯେ, ସେ ଆମକୁ ପ୍ରକୃତ ଲେଖାମୀୟ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ପରିଚିତ କରାଇଲେ ଓ ସେ ସମସ୍ତ ମନ୍ଦ ରୀତିନୀତି ଓ କୁପ୍ରଥା ଯାହାକି ସମାଜରେ ନିଜର ଆଧୁପତ୍ୟ ବିଷ୍ଟାର କରିବସିଛି, ତାହା ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ କହିଛନ୍ତି । ଯଦି ଆଜି ଆମେ ପ୍ରକୃତ ଲେଖାମୀୟ ଶିକ୍ଷା ମୁତ୍ତାବକ ପାଳନ କରି ସେହି ମନ୍ଦ ରୀତିନୀତି ଓ କୁପ୍ରଥାକୁ ବର୍ଜନ ନକରିବା, ତେବେ ଆମକୁ ଅସୁବିଧା ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ସୁତରାଂ ଆଜି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହମଦିଙ୍କର ଏହା ପରମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ବିବାହ ଉସ୍ତୁତ ସମୟରେ ସମାଜରେ ପ୍ରଚଳିତ ଅଯଥା ରୀତିନୀତି ଓ କୁପ୍ରଥାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା ଏବଂ ନିଜ ପରିବେଶକୁ ମଧ୍ୟ ସେଥୁରୁ ପବିତ୍ର ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ :

୧. ମେହେନ୍ଦ୍ର ଲଗାଇବା ପ୍ରଥା
୨. ବିବାହ ଉସ୍ତୁତରେ ନାଚଗୀତ ଓ ବାଜାରାଲୀଙ୍କୁ ଡାକାଇବା
୩. ଖାଇବାରେ ଅଯଥା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା
୪. ଯୌତୁକ ଓ କନ୍ୟା ପକ୍ଷରୁ ଆସିଥିବା ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଡାକି ଦେଖାଇବା ।
୫. ପରଦାର ସଠିକ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନକରିବା ।
୬. ଅଜଣା ମହିଳାମାନଙ୍କର ଫଟୋଗ୍ରାଫି ଓ ଭିଡ଼ିଓ କରିବା ଇତ୍ୟାଦି

ମେହେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଥା

ଜମାଆତ ଅହମଦିୟାର ପଞ୍ଚମ ଖଲିଫା^{୧୯} କହିଛନ୍ତି :

‘ମେହେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଥା ଏପରି ପ୍ରତଳିତ ହେଉଛି ଯେ ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ବିବାହ ପରି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଉଛି । ସେଥିପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେବା, କାର୍ଡ୍ ଛପାଇବା, ଷ୍ଟେଜ୍ ସଜାଇବା ଇତ୍ୟାଦିରେ କେବଳ ଲୋକମାନେ ନିଜକୁ ସାମିତ ରଖିନାଥାନ୍ତି, ବରଂ ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏପରି ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେବା କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଥାଏ । ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ସମୟର ଅପରମ କରାଯାଇଥାଏ ତ ଅନ୍ୟ କେତେକ ସ୍ଥାନରେ କିଛି ସପ୍ତାହ ପୂର୍ବରୁ ଏହାକୁ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ମୂଆ ମୂଆ ଷ୍ଟେଜ୍ ସଜା ଯାଉଥାଏ । ଏସବୁ କୁପ୍ରଥା ଅଞ୍ଚାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରି ରଖୁଛି... କେତେକ ଅହମଦି ଘରମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ଏସବୁ ମଧ୍ୟ ଓ କୁପ୍ରଥାକୁ ବେଶ ବର୍ତ୍ତିତି କରାଯାଉଥାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଅତି ସ୍ଵର୍ଗ ଶବରେ କହୁଅଛି : ଏ ସମସ୍ତ ଅପସଂସ୍କୃତି ଓ କୁପ୍ରଥାକୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ଓ ତାହାକୁ ତୁରନ୍ତ ବନ୍ଦ କରନ୍ତୁ ।’

(ଖୁତବା କୁମା ୧୫ ଜାନୁଆରୀ ୨୦୧୦)

ବିବାହ ସମୟରେ ପ୍ରଫେସନାଲ୍ ନାଚ ଓ ଗୀତବାଲାଙ୍କୁ ଡାକିବା

କେତେକ ସମୟରେ ଆମ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ବିବାହ ଉସ୍ତବରେ ଏଭଳି ଅସତ୍ୟ ଓ ଅଶ୍ଲୀଲ ଗୀତ ମାଇକରେ ବଜାଇଥାନ୍ତି ଯେ ତାହାକୁ ଶୁଣି ଲଜ୍ୟା ଲାଗେ । ଯେଉଁଥିରେ ଏଭଳି ଅଶ୍ଲୀଲ ଓ ମନ୍ଦ ଶବ୍ଦ ପ୍ରଯୋଗ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଜଣା ନାହିଁ ଲୋକେ ତାହାକୁ କିପରି ଶୁଣି ବରଦାସ୍ତ୍ର କରନ୍ତି । ତାପରେ ସେହି ବାଦ୍ୟଗୀତର ତାଳେ ତାଳେ ନାଚିବା, ଯୁବତୀମାନଙ୍କ ସମାଗମ ହେବା କିମ୍ବା କନ୍ୟା ବିଦାୟ ହୋଇ ଯେତେବେଳେ ବର ଘରକୁ ଯାଏ, ସେତେବେଳେ କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ଅସତ୍ୟ ନାଚଗୀତ ହୋଇଥାଏ ଓ ଉପସ୍ଥିତ ବନ୍ଦୁ ପରିଜନ

એહુરે યોગ દેજાન્તિ । તેબે એભલી કાર્યપાણી કોણસી મટે અનુમતિ દિઓયાજ પારિબ નાહીં ।

(શ્રુતવા જ્ઞામા ૧૪ નવેમ્બર ૧૦૦૪)

જાતિભિડિક

હજરત મસ્ફુત માનદ^{અધ્ય} કહિછુટ્ટિઃ

‘આમ પરિબેશરે અન્ય એક કુપ્રથા રહિછી યે આમે નિજ જાતિ ગોત્રકુ છાંદિ અન્ય યુબકનુ નિજ કનયા દેલનથાજ । એપરિકિ તાઙ્ક ઘરુ કનયા આણિબાકુ મધ્ય પસંદ કરિનથાજ । એહા સપૂર્ણ રૂપે ગર્વ ઓ અહું ભાવર પરિપ્રકાશ । એહા શરીરભરે થુબા આદેશ બિરુદ્ધ । સમગ્ર માનવ જાતિ અલ્લાહિંકર ઉક્ત । તેણુ બન્નુ બાણીબા સમયરે એહા દેખુબા ઉચ્ચિત યે યાહા સહ નિકાહ કરિબાકુ યાઉછ એ પુણ્યબન્દ ઓ સત્ત્રચરિત્ર મણિષ કિ નુહું, એ એપરિ કોણસી સમયારે ઘેરી હોઇ રહ્યી નાહીં યાહાકિ પરિબારરે કોણસી બિશ્વાસિલા સૃષ્ટિ કરિબાર બાટ ખોલિથાએ । એહા મને રખુબા ઉચ્ચિત યે જસ્તામાનરે જાતિભેદ બા ગોષ્ઠીર પ્રત્યેદર કોણસી સ્નાન નાહીં । કેવળ ધર્મપરાયણતા ઓ પુણ્યબાનકુ ગુરુત્વ દિઓયાજછી । અલ્લાહિંતાલા કહિછુટ્ટિઃ

إِنَّمَّا تَكُونُ مُكْرِمًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْقَاصُ

અર્થાત 'તુમનાનઙ્ક મધ્યરે યે સબુતારુ અધૂક પુણ્યબન્દ એ અલ્લાહિંક નિકટરે સમષ્ટિકં અપેક્ષા અધૂક સન્નાનીય ।'

(અલ્લાહુકરાત ૧૪)

હજરત મસ્ફુત માનદ^{અધ્ય} નિમ્નોક્ત આદેશરુ દ્વારા વારિ હેઠાં યે બન્નુ બાણીબા પૂર્બરુ જાતિ પ્રથારે પઢ્યિબા ઉચ્ચિત નુહેં । બરં સર્વદા ધર્મ પરાયણતાકુ નિજ સમૂહરે રખુબા ઉચ્ચિત ।

ରୂପରଙ୍ଗ ଓ ଚରିତ୍ର

ସମୟଦନା ହଜରତ ଅମିରୁଲ ମୁମିନିନ୍ ପଞ୍ଚମ ଖଳିପା^{୩୭} ଫ୍ରାନ୍ତର ରାଜଧାନୀ ପ୍ର୍ୟାରିସ ଠାରେ ନିଜ ଖୁତବା ଜୁମା ୨୪ଡ଼ିସେମ୍ବର ୨୦୦୪ ମସିହାରେ ଏହିପରି କହିଥୁଲେ :

‘ଏହି ଅଭିଯୋଗମାନ ଅତି ସାଧାରଣ ହୋଇଯାଇଛି ଯେ କନ୍ୟାଟି ପୁଣ୍ୟବତୀ, ସତରିତ୍ରିବତୀ, ଉତ୍ତମ ସ୍ଵଭାବ ଶୁଣ ସମ୍ମନ୍ଦ, ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷିତା ତଥା ଜମାଅତି କାର୍ଯ୍ୟରେ ରୁଚି ରଖୁଥୁଲେ ସୁନ୍ଦର ଯଦି ସେ ରୂପବତୀ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ବାଙ୍ଗରୀ ହୋଇଥିବା ଯାହା ଦେଖଣାହାରୀର ମନମୁତ୍ତାବକ ନାହିଁ, ଏପରି କନ୍ୟାଙ୍କୁ ଲୋକେ ଆସି କେବଳ ଦେଖ ଚାଲିଯାଇଥାନ୍ତି ।

ଏଥୁସମୟରେ ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ଥରେ ଧାନ ଆକର୍ଷଣ କରିଥାରିଛି ଯେ ରୂପ ଓ ଉଚ୍ଚତା ଫଂଚୋ ମାଧ୍ୟମରେ ଜଣା ଯାଇପାରେ । ତେବେ ଘରକୁ ଯାଇ ଯୁବତୀକୁ ଦେଖିବା ଓ ତାଙ୍କୁ ଅଯଥା କଷ୍ଟ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହା ଅଲ୍ଲାହିତାଲାଙ୍କ ଆଦେଶ ଯେ ଏସବୁ ଜିନିଷକୁ ତୁମେ ଅଧିକ ଶୁଭୁତ୍ୱ ଦିଆ ନାହିଁ । ବରଂ ସେହି ଯୁବତୀ ଧର୍ମପରାୟଣ କି ନାହିଁ ତାହା ଦେଖ । ଏଥୁପାଇଁ ହଜ୍ରୂର^{୩୯} କହିଥୁଲେ ‘ଯଦି ନିଜ ଆଗାମୀ ପିତୃକୁ ରକ୍ଷା କରିବାର ଅଛି, ତେବେ ଧାର୍ମିକ ଯୁବତୀର ଚନ୍ଦନ କର । ଯଦି ଏହାକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେବେ ତେବେ ହଜ୍ରୂର^{୩୯} ଦୁଆର ଭାଗୀଦାରୀ ହେବ ଓ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଧର୍ମକର୍ମରେ ରୁଚି ରଖୁଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଇବ ।

କେତେକ ଲୋକ କନ୍ୟା ଦେଖିବା ସମୟରେ ଏଭଳି ତନ୍ମ ତନ୍ମ କରି ଦେଖୁଥାନ୍ତି, ଯେମିତି ବଳି ପଡ଼ିବାକୁ ଯାଉଥିବା ଛେଳିକୁ ନିରେଖା ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ବିବାହ ଏକ ପବିତ୍ର ବନ୍ଧନ, ଏହା କୌଣସି ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷର ବଳିଦାନ ଦେବାର ନାମ ନୁହେଁ, ବରଂ ଉଭୟ ପକ୍ଷ ପରମ୍ପର ପ୍ରତି ତ୍ୟାଗର ଭାବନା ସ୍ମୃତି କରିବାର ନାମ ।

ହଜରତ ଅବଦୁଲ୍‌ଲୀଖ ବିନ୍ ଉମରୋ^{୩୫} ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ପଥ କହିଛନ୍ତି: ‘ଏହି ଭବ ସଂସାର ତ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ ପାଇଁ କେବଳ ଏକ ଅଳିକ ବସ୍ତୁ ମାତ୍ର । ଏଠାରେ ପୁଣ୍ୟବାନ ସଙ୍ଗୀନି ସହିତ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିବା ଠାରୁ ବଳି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସୁନ୍ଦର ବସ୍ତୁ ନାହିଁ ।

(ଇବନେ ମାନା, ଅବତ୍ମାବୁ ନିକାହ, ଭାଗ ଅଫନିଲ ନିସା)

ସେହି ଲୋକମାନେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ୱଯକୁ ସାଂସାରିକତାର ନିକିତିରେ ତଡ଼କୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ହଦିସ୍ ନିଜ ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ପୁଣ୍ୟବତୀ ନାରୀ ସହିତ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିବା ଠାରୁ ବଳି ତୁମ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସଂସାରିକ ବସ୍ତୁ ନାହିଁ । ସେହି ନାରୀ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ତୁମ ଘର ଚଳାଇବା ସହିତ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟ ଦେବ । ପରିଶାମ ସ୍ଵରୂପ ତୁମେ ଧର୍ମ ଓ ସଂସାର ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ଓ ତୁମ ଜୀବବ ଧନ୍ୟ ହେବ ।

ନିମନ୍ତଣ ଭୋକି ଓ ବଦ୍ର ଖର୍ଦ୍ଦ

ବିବାହ ଉସ୍ତୁବ ଅବସରରେ ସମୟଦନା ହଜରତ ଖଲିଫାତୁଲ୍ ମସିହ ଚତୁର୍ଥ^{୩୬} ୧୧ ଫେବୃଆରୀ ୧୯୯୪ ମସିହାରେ ଏମ.ଟି.ଏ ସହ କଥୋପକଥନ ସମୟରେ ଏବଂ ପରେ ନିଜ ଖୁତବା ଜୁମା ୧୩ ମାଇ ୧୯୯୪ ମସିହାରେ ବିବାହ ଉସ୍ତୁବରେ ଅତିଥ୍ ସକାର କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଜ ମତ ପ୍ରକାଶ କରି କହିଲେ: ‘ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍‌ସ ସମୟରେ ଅତିଥ୍ମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆଇବା ହେଉଛି ଏକ ସାମାନ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ଅନୁସରଣ କରିବା । ବିବାହ ଉସ୍ତୁବରେ ଆନନ୍ଦ ଉପଭୋଗ କରିବା ଏବଂ ଅତିଥ୍ମାନଙ୍କ ସକାର କରିବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ଅବସରରେ ଅଲ୍‌ଲୀଖଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ‘କୁଲୁ ଡୁଆଶରବୁ ଡୁଲା ତସରରପୁ’କୁ ଧାନରେ ରଖିବା ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ । ଅଯଥା ଖର୍ଦ୍ଦ କରିବାରୁ ସର୍ବଦା ନିବୃତ୍ତ ରହିବା ଉଚିତ୍ ।’

ହଜୁର ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି: ‘କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଅଯଥା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା ସାଧାରଣତଃ କୁପ୍ରଥାର ଅନୁସରଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଏ । ଇସଲାମ ଏହାର ଅନୁମତି ଦେଇ ନଥାଏ । ଏଥନିମନ୍ତ୍ରେ ଏହି କୁପ୍ରଥା ଯାହାକି ପରିବେଶରେ ଅନୁପ୍ରବେଶ କରିଛି ସେଥିରୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଯେପରି କି ନାଚ, ଗୀତ, ବାଜା ବଜାଇବା ଓ ସିନେମା ଗାନା ଶୁଣିବା ଇତ୍ୟାଦି ଇତ୍ୟାଦି ।

ଆମ ଜମାଅତରେ ଅନେକ ପ୍ରଥା ଏପରି ପ୍ରତଳିତ ଅଛି ଯେ ବିବାହ ଉସ୍ତୁବରେ ଲୋକମାନେ ଅନେକ ଅଭିନାମୀ ଓ ଖରାପ ହରକତ କରି ବସିଥାନ୍ତି, ଯାହା ଦେଖିଲେ ଜଣେ ଲୋକ ଘୃଣା କରି ବସିବ । ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା ଆସେ ଯେ ସେ ସମସ୍ତ ମନ୍ଦିରାଯର୍ ଯେଉଁଥିରୁ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{୩୩} ଆମକୁ ବାହାର କରି ଆଲୋକକୁ ଆଣିଲେ, ଆମେ ପରମାର ଠାରୁ ସାଂସାରିକ ଉନ୍ନତିରେ ଆଗକୁ ବରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥାଏ... ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରିତ୍ରାଣ କୁରାନ୍ ଅଜସ୍ତ୍ର ଧନସମ୍ପତ୍ତି ହାସଲ କରିବା ଏକ ଲାଭଦୟକ ବିଷୟ ନୁହେଁ ବରଂ କ୍ଷତିର କାରଣ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ଅଯଥା ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଛନ୍ତି ‘ସେମାନେ ଶୈତାନର ଭାଇ ଯିଏ ଏପରି ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ନଷ୍ଟ କରିଥାନ୍ତି । ଯେଉଁଳି ଶୈତାନରେ ସେମାନେ ବିବାହ ଉସ୍ତୁବ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଆଚରଣ ଏହା ଦର୍ଶାଇଥାଏ ଯେ ସେମାନେ ଅହମଦି ଚାଲିଚଳଣ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଚାରର ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଓ ନମ୍ରତାର ସହିତ ବୁଝାଇବା ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଆମର ଆଚରଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ କୋଟିର ହେବା ଉଚିତ । ଶିକ୍ଷାଚାର ଦେଖାଇବା ଓ ଆବଶ୍ୟକତା ଠାରୁ ଅଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚ ନକରିବା ତଥା ସେତିକିରେ ଆନନ୍ଦ ଉପଭୋଗ କରିବା ସର୍ବାଦୌ ବାଞ୍ଚନୀୟ । ତେଣୁ ମିତବ୍ୟୟିତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଆମ ପାଇଁ ସବୁବେଳେ ହିତକର ।’

ହକ୍କୁର ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି: ‘ନିଜ ପରିବେଶରେ ଏହି ଜାଗରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଯଦି ଆମର ଅଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାର ସମ୍ଭଳ ଅଛି, ତେବେ ଆମକୁ ଅନ୍ୟ ଗରାବ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କ କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ବିବାହ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବା ଉଚିତ... ଏଥିମିମିକ୍ତେ ଧନୀଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀମାନଙ୍କୁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ସେମାନେ ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିବାହ ଅବସରରେ ବିବାହ ଖର୍ଚ୍ଚର ଏକ ଅଂଶ ଯେପରି କି ଦଶଭାଗରୁ ଏକ ଭାଗ ଗୋପନରେ ଜମାଅତକୁ ଅର୍ପଣ କରିଦିଅନ୍ତୁ ଯଦ୍ବାରା ଅଭାବଗୁଡ଼ କନ୍ୟାମାନଙ୍କ ବିବାହରେ ତାହା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇପାରିବ । ତାଙ୍କର ବିବାହ ଉସ୍ତୁବରେ ଆବଶ୍ୟକ ଭୋଜିର ଆୟୋଜନ କରା ଯାଇପାରିବ । ଏତତ୍ତ୍ଵବାରା ପାରଷ୍ଠରିକ ସ୍ବେହ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ପ୍ରେମଭାବ ବୃଦ୍ଧି ହେବା ସହିତ ଗରିବ ଧନୀ ମଧ୍ୟରେ ଥୁବା ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦୂର ହେବ ତଥା ସେମାନେ ପରଷ୍ଠରର ନିକଟତର ହେବେ ।’

ପାଳିତ ସନ୍ତାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

ପାଳିତ ସନ୍ତାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଉପରେ ପାଳନ କରନ୍ତୁ, ଯେପରିକି ପବିତ୍ର କୁରଆନରେ ଅଲ୍ଲାଃ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି :

وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَ كُمْ أَبْنَاءَ كُمْ

ଅର୍ଥାତ୍ ‘ଡୁମେ (ନିଜ)ପାଳିତ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ନିଜ ସନ୍ତାନ କୁହ ନାହିଁ ।’

(ଅଲ୍ ଅହଜାବ୍ ୫)

ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଏହି ଆଦେଶରୁ ସମ୍ଭବ ହେଉଛି ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟର ଛୁଆକୁ ନେଇ ଲାଲନପାଳନ କରିଥାନ୍ତି ସେମାନେ କଦାପି ତାଙ୍କ ନିଜସ୍ଵ ସନ୍ତାନ ନୁହନ୍ତି । ତେଣୁ ନିକାହ ଫର୍ମ ପୂରଣ କରିବା ସମୟରେ ଏହା ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ବରକନ୍ୟାଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଅନେକ ସମୟରେ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ଏହା କହିଥାନ୍ତି ଯେ ଲାଳନପାଳନ କରିଥିବା ପିତାମାତାଙ୍କ ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତୁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଶରିୟତର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୁତ୍ତାବକ ନୁହେଁ । ସୁତରାଂ ଏପରି ପିତାମାତା ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟର ଛୁଆକୁ ପୋଷ୍ୟ ରୂପେ ଗୃହଣ କରିଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ପିଲାମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ମାତାପିତାଙ୍କ ନାମ ସରକାରୀ ଓ ବେସରକାରୀ କାଗଜ ପତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତୁ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ପିଲାମାନେ କୌଣସି ଆସନ୍ତ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ବୁଧୀନ ହେବେ ନାହିଁ ।

ବିଧବା ବିବାହ

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{୩୩} କହିଛନ୍ତି : ‘ବିଧବାମାନଙ୍କ ପୁନଃ ନିକାହ କରିବା ଏପରି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେମିତି କି ଅବିବାହିତା କନ୍ୟାର ବିବାହ କରାଇବା । ଯେହେତୁ କେତେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବିଧବା ମହିଳାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବାହ କରାଇବା ଦ୍ୱାରା ନିଜର ସମ୍ବାନ୍ହ ହାନୀ ହେବାର ଆଶଙ୍କା କରିଥାନ୍ତି ଓ ଏହାକୁ ହିନମାନ୍ୟତା ଭାବିଥାନ୍ତି । ସମାଜରେ ଏହି କୁପ୍ରଥା ବେଶ ବିଷ୍ଟାର ଲାଭ କରିଛି । ଏଥିନିମନ୍ତ୍ରେ ବିଧବାଙ୍କ ନିକାହ କରାଇ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଧବା ମହିଳାର ନିକାହ କରିବା ଜରୁରୀ । ନିକାହ ତ ତାହାର ହେବ ଯେ ନିକାହ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ହେବ ।’

(ମେଲଫୁଲାତ, ଭାଗ ୪, ପୃ ୧୨୦)

ସୁତରାଂ ସମସ୍ତ କର୍ମକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଏହା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ବିବାହ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବା ସମୟରେ ଜମାଅତର ବିଧୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସମ୍ବୁଧରେ ରଖନ୍ତୁ ଓ ସେମାନେ ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{୩୩} କୁ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ କରାନ୍ତୁ । ତାପରେ ଯଦି କେହି ଏହାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରନ୍ତି, ତେବେ ତାହାର ସୂଚନା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମରକଜକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ଓ ଏପରି ବିବାହରେ କଦାପି

ଯୋଗ ଦିଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟାସ କରନ୍ତୁ ଯେ ଅହମଦି ଯୁବକ
ଯୁବତୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ କାର୍ଯ୍ୟ ଇସଲାମରେ ପ୍ରଣାତ ନୀତିନିୟମ
ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ମନ୍ନ କରାଯିବ । ଯଦ୍ବାରା ଏହା ଏକ ଆଦର୍ଶ ବିବାହ ରୂପେ
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲାଭ କରିବ । ଆମର ନୂତନ ପିତି ସେହି ପୁରସ୍କାରର ଅଂଶଦାର
ହୁଅନ୍ତୁ, ଯାହାକି ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ବୟତ କରିବା ଫଳରେ ହାସଳ
ହୋଇଥାଏ ।

ଆଲ୍ଲାଇତାଲା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ସବୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଉପରେ
ଆନ୍ତରିକ ନିଷାର ସହିତ ପାଳନ କରିବାକୁ ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ
କରନ୍ତୁ । (ଆମିନ୍)

